

RÉZMOVITS ÉS POÓR ÜGYVÉDI IRODA

42/3

Dr. Poór Rita ügyvéd, biztosítási szakjogász

T.
Szekszárdi Járásbíróság
Szekszárd
Augusz u. 1-3.
7101

útján

a T. Alkotmánybíróság

részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 659 - 0 / 2019
Érkezett:	2019 ÁPR 11.
Példány:	1
Melléklet:	21 db
Kezelőiroda:	Ju!

A [redacted] (székhelye: [redacted], nyilvántartó hatóság és nyilvántartási szám: [redacted], adószám: [redacted]) az 1. sz. alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, dr. Poór Rita ügyvéd (Rézmovits és Poór Ügyvédi Iroda, [redacted]) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokokra figyelemmel a Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítéletét az Abtv. 43.§. (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mert az Alaptörvénybe ütközik.

Álláspontunk szerint ugyanis a Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését, illetve az abban biztosított, tisztességes eljáráshoz való jogot.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) Pertörténet és tényállás rövid ismertetése:

[redacted] 2008. november 3. napján 16 óra 52 perckor az általa vezetett pótkocsis vontatóval közlekedési balesetet okozott. A baleset következtében [redacted] elhunyt, [redacted] súlyos sérüléseket szenvedett.

A Szekszárdi Városi Bíróság 9.B.654/2009/20 számú ítéletével (2. sz. melléklet) [redacted] bűnösségét megállapította. A balesetet okozó MTZ 892 típusú traktort – mely a büntető eljárás során fellelt információk szerint [redacted] tulajdonát képezte – a közlekedési hatóság a forgalomból kitiltotta, így a vontató nem rendelkezett forgalmi rendszámmal és forgalmi engedéllyel. A traktor jobb első gumibroncsán 50-60 %-ban hiányzott a bordázat. A traktorral összekapcsolásra került az IFA H-W 60.11 típusú, [redacted] forgalmi rendszámú pótkocsi, mely kétséget kizáróan [redacted] tulajdonát képezte.

A pótkocsira 86 %-kal több kukoricát raktak, mint a megengedett terhelés.

■■■■■■■■■■ észlelte az általa vezetett járműszerelvénytől kellő távolságban az úttesten áthaladó gyalogosokat motorfékkel lassította a járművet, és kb. 24-26 méterről próbálta állóra fékezni a járművet azért, hogy az átkelők átélhessenek. **A vezető észlelése és cselekvése késedelmes volt.**

Az állóra fékezés ellenére a járműszerelvény nem kellően lassult a vontató bal hátsó kerekének hatástalansága és a pótkocsi túlterheltsége miatt és ezért ■■■■■■■■■■ az általa vezetett traktor bal elejével elütötte kb. 25 km/h-s sebességgel ■■■■■■■■■■ gyalogosokat, akik a járműszerelvény féktávolságán kívül léptek a járdától az úttestre az átkelés végett.

Az ítélet megállapítása szerint: „*A baleset bekövetkezésének oka a traktor bal hátsó kerekének fékhatás hiánya, valamint a pótkocsi igen nagy mértékű túlterhelése volt, amiből kis mértékben az úttest enybe lejtésű vonalvezetése járult.*”

A Tolna Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Bf.10/2011/3. számú ítéletével (3. sz. melléklet) ■■■■■■■■■■ bűnösségét megállapította és az elsőfokú ítélethez képest a büntetés mértékét csökkentette.

MTZ 892 típusú traktor a baleset idején forgalomból kivont volt, nem rendelkezett kötelező gépjármű felelősségbiztosítással. Az IFA H-W 60.11 típusú ■■■■■■■■■■ forgalmi rendszámú pótkocsi felelősségbiztosítója a káresemény idején a ■■■■■■■■■■ volt.

■■■■■■■■■ mint a Kártalanítási Számla kezelője a káreseménykor hatályos a gépjármű üzemben tartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló 190/2014. (VI.8.) Korm. rendelet szerint megkezdte a kárrendezést, tekintettel arra, hogy a vontató üzemben tartója (azaz a gépjármű tulajdonosa, vagy a telephely szerinti ország hatóságai által kibocsátott okiratba bejegyzett üzemben tartója) nem tett eleget a hivatkozott rendelet 2.§-ában foglalt biztosítási kötelezettségének.

A károsultakkal azonban peren kívül nem sikerült megegyezni így mind ■■■■■■■■■■ a hozzátartozói, mind pedig ■■■■■■■■■■ pert indítottak.

■■■■■■■■■ ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt indítottak pert, mely perbe ■■■■■■■■■■ beavatkozott. 4. sz. mellékletként csatoljuk a 6.P.92.293./2011/32 számú részítéletet, mely ugyancsak megállapította, hogy a baleset a lejtős útszakaszon a mezőgazdasági vontató bal hátsó fékjének hatástalansága és a jármű túlterhelődése miatt következett be, azaz egyértelmű, hogy a balesetet részben a biztosítatlan traktor műszaki állapota, részben pedig vezetőjének az a döntése okozta, hogy jelentősen túlterhelt pótkocsival közlekedett. A Fővárosi Törvényszék 61.Pf. 635.929/2013/4 számú részítéletével (5. sz. melléklet) a jogalap vonatkozásában a megállapított tényállást helybenhagyta. Hangsúlyozzuk, hogy ebben a perben fel sem merült, hogy a vontatmány közrehatása és erre a perben beavatkozóként fellépő ■■■■■■■■■■ sem hivatkozott.

■■■■■■■■■ a Szekszárdi Törvényszéken indított ■■■■■■■■■■ ellen pert. 6. sz. mellékletként csatoljuk a 16.P.20.020/2011/64 számú ítéletet, mely szerint a vontató bal hátsó fékének hatástalansága és a pótkocsi túlterheltsége miatt következett be a baleset. A Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.049/2014/7 számú ítéletével (7. sz. melléklet) a Szekszárdi Törvényszék által megállapított tényállást helybenhagyta.

Mindkét kártérítési perben az eljáró bíróságok a kár okaként a vontató rossz műszaki állapotát és a pótkocsi túlterheltségét határozták meg. A pótkocsi túlterhelését a vontató vezetője felelőségének tekintették, így az ítéletek egyetértettek abban, hogy a kárért - mivel a vontató nem rendelkezett kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással - [REDACTED] mint a Kártalanítási Számla kezelőjének kell helyt állnia.

[REDACTED] a büntető ítéletben megállapított tényállás alapján a már kifizetett összegek vonatkozásában fizetési meghagyásos eljárást indított [REDACTED] ellen, mely a kötelezett ellentmondása után perré alakult. A Szekszárdi Városi Bíróság előtt folyt eljárásban a pótkocsi felelősségbiztosítója, a [REDACTED] az alperes pernyertessége érdekében a perben beavatkozóként vett részt.

A Szekszárdi Városi Bíróság 27.P.20.384/2011/24 számú jogerős ítéletével (8. sz. melléklet) kimondta, hogy [REDACTED] nem a tulajdonosa a balesetet okozó MTZ 892 típusú traktornak, mert az a [REDACTED] általi „adásvétel” időpontjában foglaltság alatt állt, azaz a traktor érvényes adásvétel tárgyát nem képezhette, tulajdonosnak továbbra [REDACTED] kell tekinteni. A bíróság jogerős ítéletében kimondta továbbá azt is, hogy a lassú járműhöz kapcsolt – a baleset idején ténylegesen [REDACTED] alperes tulajdonát képező – pótkocsi „az alperes helytállási kötelezettségét nem alapozhatja meg, hiszen a lassú jármű nélkül ezen pótkocsi használata nem eredményezhette volna a halálos és súlyos sérülésekkel járó káreseményt.”

A fentiek ismeretében [REDACTED] pert indított [REDACTED] mint a lassú jármű tulajdonosa és a balesetkor azt ténylegesen vezető [REDACTED] ellen. A Szekszárdi Járásbíróság részére valamennyi előzmény per ítélete csatolásra került és ezen ítéletek, illetőleg a lefolytatott bizonyítás alapján [REDACTED] keresetének teljes mértékben helyt adott és 3.P.20.850/2013/31 számú ítéletében (9. sz. melléklet) kötelezte alpereseket 14.166.197,- Ft és járulékai megtérítésére. Az ítélet ellen alperesek fellebbeztek és a másodfokon eljáró Szekszárdi Törvényszék 10.Pf. 20.075/20166/12 számú ítéletével (10. sz. melléklet) a járásbíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Az ítéletben a Törvényszék abból a szakértői megállapításból indult ki, „hogy a járműszerelvényen belül a pótkocsi műszaki adottságait is befolyással voltak a baleset mechanizmusára, fékrendszere a megengedettől eltérő paraméterei miatt a fékútra is hatást gyakorolt, a felperes kárrendezésével érintett káreseményt ez okból is a pótkocsi üzemeltetése során bekövetkezettnek minősül.” A Törvényszék ezen megállapításából azt a következtetést vonta le, hogy [REDACTED] jogszabályban biztosított megtérítési igénye nem jogos, mert a teljes kár a pótkocsi felelősségbiztosítására rendezhető lett volna.

A Törvényszék teljesen figyelmen kívül hagyta, hogy [REDACTED] ellen indított perben, melybe a pótkocsi felelősségbiztosítója, a [REDACTED] is beavatkozott, a pótkocsi felelősége kizárásra került. Ugyancsak figyelmen kívül hagyta a Törvényszék - a fentiekben bemutatott számos ítélettel ellentétben - a vontató kirívóan elhanyagolt műszaki állapotát és azt, hogy a vezető tudott a pótkocsi jelentős túlterhelésről.

A jogerős ítélet ellen [REDACTED] felülvizsgálati kérelemmel élt. A Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítéletében (11. sz. melléklet) olyan megállapításokat tett és olyan okozati összefüggést állított fel, amelyeknek álláspontunk szerint nincs jogszabályi alapja. A Kúria álláspontja szerint a 190/2014. (VI.8.) Korm. rendelet 15.§-a az igényérvényesítésre egy rendszert állított fel, ami egyben egy igényérvényesítési rendet is alkot.

A felülvizsgálati ítélet szerint: „Az (1) bekezdés értelmében a Kártalanítási Számla kezelője kizárólag olyan mértékben köteles helytállni, amilyen mértékben a károsult a kárának megtérítését a társadalombiztosítás vagy vagyon- és felelősségbiztosítás alapján nem követelheti. A perbeli esetben bár tényszerűen a lassú járműnek nem volt

felelősségbiztosítása, de a járműszerelevény másik elemének, a pótkocsinak volt. A baleset adott módon történt következő bekövetkezésében mind a lassú járműnek, mind a pótkocsinak szerepe volt. Sem a károsult, a károsultak hozzátartozói, sem a felperes a pótkocsi felelősség biztosítójával szemben igényt nem érvényesítettek, erre legalábbis a perben a felperes adatot nem szolgáltatott. A (2) bekezdés értelmében a vagyon- és felelősségbiztosításból, valamint a társadalombiztosításból eredő megtérítési követeléseket a Kártalanítási Számla nem fedezi. Mivel a felperest csak annyiban terelte megtérítési kötelezettsége, ami jelen esetben felelősségbiztosítással nem fedezett, a felperest terhelte a pótkocsi felelősségbiztosítójával az együttműködés a kárrendezés tárgyában. Az (5) bekezdés akként rendelkezett, hogy ha a Kártalanítási Számla kezelője és a biztosító között vitás az, hogy ki köteles a véttlen károsult kárát megtéríteni, a kártérítés összegét a Kártalanítási Számla kezelője megelőlegezi, és utólag a károkozó biztosítójával elszámol. A Kártalanítási Számla kezelője előlegezi meg a kártérítés összegét abban az esetben is, ha a biztosítók között vitás az, hogy ki köteles a véttlen károsult kárát megtéríteni. A felperes ebből eredően a biztosítóval tartozott volna elszámolni. Ezt nem tette meg. A felperes által megsértett jogszabályi rendelkezésként felhívott (7) bekezdés szerint a Kártalanítási Számla kezelője a károsult követelésének kielégítésére kapcsolatban felmerült összes ráfordítása és költsége megtérítését követelheti a biztosítással nem rendelkező üzembentartótól, illetve egyetemlegesen a forgalomba nem helyezett, vagy a forgalomból kivont gépjármű tulajdonosától és vezetőjétől, továbbá az ismeretlen gépjármű vezetőjétől, amennyiben ennek személye ismert és a károkozásért felelős. Ez a rendelkezés azonban mindaddig nem alkalmazható, amíg a 15.§ rendszerében ezen előírást megelőző igényérvényesítési lépéseket a felperes nem teljesíti.”

Álláspontunk szerint a 190/2014. (VI.8.) Korm. rendelet 15.§-a semmilyen követelésérvényesítési sorrendet nem állít fel. A jogszabály illetően való értelmezése alapvető jogainkat sérti.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Ahogy ezt fent bemutattuk a Szekszárdi Városi Bíróság 27.P.20.384/2011/24 számú ítéletével I. fokon [REDACTED] mint felperes pert nyert. Másodfokon alperesek fellebbezése folytán a Szekszárdi Törvényszék 10.Pf. 20.075/20166/12 számú ítéletével a keresetünket elutasította. Felülvizsgálati kérelmet adtunk be, melyet a Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítéletében bírált el és a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítésére kerültek. Jelenleg nincs felülvizsgálati eljárás folyamatban és perújítás kezdeményezésére sem került sor.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Jelen alkotmányjog panasz alapjául szolgáló Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítéletét 2019. január 29-én postai úton került kézbesítésre a per vitelére megbízott jogi képviselőnk, [REDACTED] § [REDACTED] ([REDACTED], ügyintéző: [REDACTED] ügyvéd) részére.

Az Abtv. 30.§ (1) bekezdése szerinti, az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitvaálló 60 napos határidő - figyelemmel az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 28. § (2) bekezdésére is – , mely 2019. április 1. napján jár le, megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Hivatkozunk arra, hogy a perben felperesként jártunk el és jelen beadványunkkal azt kívánjuk bemutatni, hogy Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítélete sérelmes számunkra, így az érintettség bemutatása további bizonyítást nem igényel.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az Alaptörvényben biztosított alábbi jog sérült:

- **tisztességes eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés).**

A Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítélete [redacted] tisztességes eljáráshoz való jogát sérti.

A tényállási részben részletesen bemutattuk, hogy a balesethez milyen okok vezettek. Így különösen a biztosítatlan – azaz kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással nem rendelkező – vontató súlyos műszaki hiányosságait, továbbá azt is, hogy a vontató vezetője vállalta a jelentősen túlterhelt kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással rendelkező pótkocsi vontatását. S ha volt is a baleset bekövetkezésében közrehatása a pótkocsinak, az semmiképpen nem annullálja a biztosítatlan vontató – a rendelkezésre álló iratokból egyértelműen megállapítható – túlnyomó mértékű közrehatását.

- a. A Kúria által felállított igényérvényesítési sorrend azt eredményezi, hogy a Szövetségünknek a biztosított pótkocsi felelősségbiztosítójával kellett volna elszámolni. A Kúria is kiemeli azt, hogy erre csak akkor van lehetőség, ha a Kártalanítási számla kezelője (azaz [redacted]) és a biztosító között vitás az, hogy ki köteles helytállni. Csakhogy a konkrét esetben nem volt semmilyen vita [redacted] és pótkocsi felelősségbiztosítója között a helytállás tekintetében és egyik előzményperben sem merült fel erre vonatkozó adat. Így a Kúria ezen érvelése teljességgel elzárta [redacted] a 190/2004 (VI.8.) Kormányrendelet 15.§ (7) bekezdésben foglalt megtérítési joga érvényesítésétől.

A Kúria ilyen jogértelmezése azt eredményezi, hogy olyan esetekben, mikor a biztosítatlan és biztosított gépjármű is érintett a közlekedési balesetben és [redacted] és a biztosító között a jogalap kérdésében nincs vita, és a baleset bekövetkezéséhez vezető okok mérlegelése és értékelése után úgy látjuk, hogy a felelőség a biztosítatlan gépjárműhöz és annak vezetőjéhez kapcsolódik, és ezzel a balesetben részes biztosított gépjármű biztosítója is egyetért, akkor 15.§ (7) bekezdésében foglalt megtérítési igénnyel nem léphetünk fel.

Hangsúlyozzuk, hogy biztosítatlan és biztosított gépjárművek károkozó szituációba kerülése nemcsak vontató és vontatmány vonatkozásában lehetséges, hanem önálló gépi erővel hajtott gépjárművek esetében is (pl. egy biztosítatlan és egy biztosított személygépkocsi ütközik egy 3. személygépkocsival és a bizonyítékok – pl. a büntető eljárásban hozott ítélet, vagy az ott készült igazságügyi műszaki szakvélemény – alapján a biztosítóval való vita nélkül [redacted] áll helyt, akkor a Kúria értelmezése szerint megtérítési igénnyel nem léphetünk fel.

Ez a kérdés azért is elvi jelentőségű, mert a jelenleg hatályos kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. tv. 36.§ (6) bekezdése szó szerint megegyezik a Kúria ítéletében hivatkozott 190/2004 (VI.8.) Kormányrendelet 15.§ (5) bekezdésével.

2009. évi LXII.tv. 36.§ (6) bekezdés:

“Ha a Kártalanítási Számla kezelője és a biztosító között vitás az, hogy ki köteles a véttlen károsult kárát megtéríteni, a kártérítés összegét a Kártalanítási Számla kezelője megelőlegezi, és utólag a károkozó biztosítójával elszámol. A Kártalanítási Számla kezelője előlegezi meg a kártérítés összegét abban az esetben is, ha a biztosítók között vitás az, hogy ki köteles a véttlen károsult kárát megtéríteni.”

190/2004 (VI.8.) Kormányrendelet 15.§ (5) bekezdés:

„Ha a Kártalanítási Számla kezelője és a biztosító között vitás az, hogy ki köteles a vélsen károsult kárát megtéríteni, a kártérítés összegét a Kártalanítási Számla kezelője megelőlegezi, és utólag a károkozó biztosítójával elszámol. A Kártalanítási Számla kezelője előlegezi meg a kártérítés összegét abban az esetben is, ha a biztosítók között vitás az, hogy ki köteles a vélsen károsult kárát megtéríteni.”

Így figyelemmel a kúriai döntések joggyakorlatot befolyásoló hatására a hasonló esetekben [REDACTED] teljességgel el lesz zárva jogszabályban rögzített megtérítési igényének érvényesítésétől.

Hangsúlyozzuk továbbá azt is, hogy a 190/2004 (VI.8.) Kormányrendelet semmilyen igényérvényesítési sorrendet nem állít fel [REDACTED] számára. Különösen kiemelnénk azt, hogy az Alaptörvény szellemisége alapján a jogviták eldöntésénck legfontosabb intézménye a bíróság és a Kúria döntése alapján arra a következtetésre juthatunk, hogy a Bíróság ezen alaptörvényi elvvel szemben a felekre terhelte a vita eldöntését.

- b. Ugyancsak nincs a 190/2004 (VI.8.) Kormányrendeletben semmilyen szabályozás arra nézve, hogyha egy járműszerelvény mindkét tagja vonatkozásában jogszabály által előírt a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás kötése és ennek ellenére valamelyik, akár a vontató, akár a vontatmány nem rendelkezik azzal, akkor ennek ellenére a járműszerelvény egészét biztosítottnak kell tekinteni.

Ez az értelmezés a teljességgel ellentétes a Kormányrendelet 1.§ a) pontjában és 2.§ (1) bekezdésében foglaltakkal.

„1. § E rendelet alkalmazásában

a) gépjármű: a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) első számú függelékének II. b) pontjában meghatározott gépjármű, továbbá a pótkocsi, a félpótkocsi, a mezőgazdasági vontató, a segédmotoros kerékpár, a forgalomban való részvétel feltételeként batásági jelzésre kötelezett lassú jármű és munkagép;”

„2. § (1) Minden magyarországi telephelyű gépjármű üzemben tartója köteles az 1. § e) pontja szerinti biztosítóval a gépjármű üzemeltetése során okozott károk fedezetére - a (2) bekezdésben meghatározott összeghatárokig - az e rendeletben és mellékleteiben foglalt feltételek szerinti felelősségbiztosítási szerződést kötni, és azt folyamatos díjfizetéssel hatályban tartani. Gépjármű a Magyar Köztársaság területén kizárólag e feltételek fennállása esetén üzemeltethető.

A szerződésre a magyar jogot kell alkalmazni, ideértve azt az esetet is, ha a szerződést a (2) bekezdésben meghatározott összeghatárokat meghaladóan kötötték.”

E két hivatkozott § együttes értelmezéséből az következik, hogy mind a mezőgazdasági vontató, mind pedig a pótkocsi üzemben tartója önállóan köteles biztosítást kötni. A vontató és a pótkocsi összekapcsolása nem eredményezi a felelősségbiztosítási fedezet kiterjedését a biztosítással nem rendelkezőre.

A Kúria értelmezése sérti a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapvető alkotmányos jogunkat. Ahogy azt bemutattuk, mivel a jelenleg hatályos jogszabály szövege is azonos, ezért a Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal érintett döntésével - mint a joggyakorlatot egységesítő, iránymutató legfőbb bírói fórum - ellentétben a korábbi bírói döntésekkel - nemcsak a perbeli esetben, de a jövőre nézve is a perbeli esethez hasonló esetekben a jogszabályban biztosított megtérítési igényünk érvényesítésétől zárta el [REDACTED] mint a Kártalanítási Számla kezelőjét.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény megsértett rendelkezése az alábbi:
Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése.

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alaptörvény kúriai döntés meghozatalakor hatályos 28. cikke szerint:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Alkotmánybíróság 3005/2014 (I.31.) AB végzése szerint: *„A tisztességes eljárásra vonatkozóan az Alkotmánybíróság így már korábban megállapította, hogy az olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. A tisztességes eljárás követelménye magában foglalja a bírósággal és az eljárással szemben megkövetelt tulajdonságokat, és egyben biztosítja az Alkotmány 57. §-ában meghatározott valamennyi eljárási garancia teljesedését [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]” Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy az eljárás tisztessége az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja. ... [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.]. [20] Az Emberi Jogok Európai Egyezményének szövegéből és az ahhoz kapcsolódó joggyakorlatból is az állapítható meg, hogy a számos részjogosítványból álló tisztességes eljáráshoz való jognak a bírósági eljárás egészét úthatóan kell érvényesülnie. [21].”*

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

A perre irányadó 1952. évi II.tv. 3.§ (2) bekezdése szerint: *„A bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakoszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.”*

A Kúria a jogerős ítélet ellen beadott felülvizsgálati kérelem elbírálása során akkor hozott volna az Alaptörvény rendelkezésének (XXVIII. cikk (1) bekezdése) megfelelő döntést, és akkor biztosította volna tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését, ha a Pp. 3 §. (2) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével a 190/2004 (VI.8.) Kormányrendelet szövegét az Alaptörvény 28. cikke szerint annak céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi.

Amennyiben jelen alkotmányjogi panaszunkkal támadott kúriai ítélet megsemmisítésére kerül sor, akkor lehetőség nyílik nemcsak a már hatályon kívül helyezett 190/2004 (VI.8.) Kormányrendelet 15.§ (5) bekezdésében, hanem a jelenleg hatályos 2009. évi LXII.tv. 36.§ (6) bekezdésében meghatározott megtérítési igényünknek az Alaptörvény 28. cikke szerint a jogszabály céljával összhangban értelmezett egységes joggyakorlata kialakítására.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Ezúton nyilatkozunk, hogy a Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítélete végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményeztük.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

1. sz. mellékletként csatoltuk jogi képviselőnk részére az alkotmányjogi panasz benyújtására adott ügyvédi meghatalmazást.

[REDACTED] örvényes képviselője [REDACTED], [REDACTED] sz. alatti lakos, aki képviseletre szóló meghatalmazást adott [REDACTED] jogtanácsosnak (12. sz. melléklet), aki az eljáró ügyvédnek a jelen per vitelére szóló csatolt meghatalmazást adta.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Ezúton nyilatkozunk, hogy az indítványban szereplő személyes adatok közzétételéhez nem járulunk hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

2. sz. melléklet Szekszárdi Városi Bíróság 9.B.654/2009/20 számú ítélete
3. sz. melléklet Tolna Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Bf.10/2011/3. számú ítélete
4. sz. melléklet Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.P.92.293./2011/32 számú részítélete
5. sz. melléklet Fővárosi Törvényszék 61.Pf. 635.929/2013/4 számú részítélete
6. sz. melléklet Szekszárdi Törvényszék 16.P.20.020/2011/64 számú ítélete
7. sz. melléklet Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.049/2014/7 számú ítéleté
8. sz. melléklet Szekszárdi Városi Bíróság 27.P.20.384/2011/24 számú ítélete
9. sz. melléklet Szekszárdi Járásbíróság 3.P.20.850/2013/31 számú ítélete
10. sz. melléklet Szekszárdi Törvényszék 10.Pf. 20.075/20166/12 számú ítélete
11. sz. melléklet Kúria Pfv. 21.725/2017/3 számú ítélete

Budapest, 2019. április 1.

Tisztelettel:

[REDACTED]

Képviselet

[REDACTED]

Dr. [REDACTED]
ügyvéd

KASZ36067362

(Rézmovits és Poór Ügyvédi Iroda [REDACTED])